

A Győri Ítéltábla a személyesen eljár felperesnek dr.Illés Géza Márton ügyvéd által képviselt alperes ellen küldöttgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2012.évi január hó 23.napján 31.P.20.345/2011/24.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 27.sorszám, az alperes részéről 26.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét részben megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja. Mellőzi a 11/2011/IV.9./Kgy.számú határozatot megsemmisítő rendelkezést.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni 15 napon belül az alperesnek mindkét fokú eljárás perköltségeként összesen 100.000 (egyszázezer) forintot.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes keresetében kérte a bíróság a 11-12-13-14-15/2011/IV.9./Kgy.számú küldöttgyűlési határozatok megsemmisítését, azok Alapszabályba ütköző jellege miatt.

Előadta, hogy a kereset tárgyát képező határozatok azért jogszabálysértőek, mert a visszahívó határozat nem tartalmaz konkrét indokot a visszahívás tekintetében, illetve a visszaküldött nyilatkozatok és a küldöttgyűlés meghívója sem.

Álláspontja szerint a visszahívás kezdeményezésére vonatkozóan az elnökség előzetesen határozatot nem hozott, holott az Alapszabály 8.§./4/ bekezdésében foglaltak szerint ez követelmény, ha a küldöttek 1/5-ének megbízottja hívja össze a rendkívüli küldöttgyűlést.

A küldöttgyűlésen megjelent küldöttek mindegyike nem rendelkezett mandátummal, illetve nem tették lehetővé, hogy a napirendi ponthoz hozzá lehessen szólni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A küldöttgyűlés összehívására mind a visszahívás oka, mind az összehívó személyek tekintetében jogszerűen került sor az Alapszabály szerint.

A küldöttek személye vonatkozásában sem merült fel aggály. Amennyiben "A" nem volt jogosult szavazni, ez önmagában a küldöttgyűlés határozatképességét és a döntés tartalmát nem érintette, figyelemmel a szavazati arányokra.

Az Alapszabály a visszahívás körében nem ír elő indokolási kötelezettséget, annak 16.§./2/ bekezdése nem az elnökségi tagokra, hanem a tisztségviselőkre vonatkozik. Hangsúlyozta, hogy sem az Alapszabály, sem az Etv. nem határozza meg a visszahívás fogalmát, nem rendelkezik arról sem, hogy a választott tisztségviselők visszahívását kötelező lenne indokolni.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott - kijavított ítéletében - az alperes 11/2011/IV.9./Kgy.számú határozatát megsemmisítette, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének jogi indokolása szerint a felperes keresetét a 11/2011/IV.9./Kgy.számú határozat vonatkozásában alaposnak, míg ezt meghaladóan alaptalannak ítélte.

A határozatok tekintetében elsősorban azt vizsgálta, hogy van-e a felperesnek keresetőségi joga. Álláspontja szerint a felperest keresetőségi jog csak a személye visszahívására vonatkozó határozat tekintetében illeti meg, a többi határozat vonatkozásában a személyes érintettség hiányzik, a sérelem túl közvetett jellegű. Bár az Etv.10.§./1/ bekezdése bármely tagot általánosan jogosítja fel a határozatok megtámadására, a bírói gyakorlatban azonban ez azzal a megszorítással érvényesül, hogy a következmények levonásánál már megkövetelt a határozat általi személyes érintettség, az, hogy az igényt érvényesítő jogait csorbítsa a mulasztás, illetve a törvénysértés, e sérelem ne legyen olyan közvetett jellegű, amelyre tekintettel a határozat megsemmisítése már nem áll összhangban az Etv. alapelveivel.

Az elnökség határozatának hiánya körében álláspontja szerint az Alapszabály 8.§./4/ pontja értelmében a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására, ha azt a küldöttek 1/5-ének megbízottja hívja össze nem szükséges előzetes elnökségi határozat.

A küldöttgyűlés összehívására alapot adó alapszabályi feltétel tehát teljesült. A 8.§./4/ pont 1.bekezdése szerinti ok alapján a rendi alelnök jogosult volt a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására, tehát eljárási szabálytalanság az összehívó személyében nem tárható fel, emellett a küldöttek 1/5-ének megbízottja is ő volt.

A küldöttek mandátumával kapcsolatban kifejtette, hogy "B" helyett "A" pótküldöttként úgy jelent meg és szavazott, hogy 2011.évben ismételtén nem került sor pótküldötti minőségének bejelentésére.

"A" pótküldöttként történő lejelentésének hiánya esetében azonban nincs jelentősége szavazata kiesésének, figyelemmel az elért szavazati arányokra. Ezen esetleges eljárási szabálysértés nem tekinthető a döntés érdemére kiható, ezáltal a keresetnek történő helyt adást megalapozó lényeges eljárási hibának.

Az Alapszabály 10.§.10.pont 16. francia bekezdése szerint a választott elnökségi tagok és tisztségviselők megválasztása, visszahívása és felmentése a küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik.

A visszahívás oka valóban nincs nevesítve az elfogadott küldöttgyűlési határozatokban. A felperes által felhívott alapszabályi rendelkezés (16.§./2/ bekezdés) által meghatározott indokok nem az elnökség tagjainak visszahívására vonatkoznak, ezen alapszabályi rendelkezés csak az ellenőrző bizottság a szavazat számláló bizottság és a jelölő bizottság tagját sorolja fel.

Az elnökségi tagok a küldöttgyűlés által kerülnek megválasztásra, és általuk hívhatók vissza. A küldöttgyűlés részéről gyakorolható felmentési jog nem azonosítható a 8.§.

10.pont 16.francia bekezdés szerinti visszahívás intézményével. Az Alapszabály is külön nevesíti a visszahívást és a felmentést.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a visszahívásra vonatkozó határozatok indokolásának követelménye az Etv.6.§./1/ bekezdéséből, a demokratikus működés elvéből vezethető le imperatív módon. A felperes visszahívására vonatkozó határozat bár formálisan megfelel az Alapszabály előírásainak, nem felel meg az Etv. alapelveinek.

Nem helytálló az alperes azon érvelése, hogy kifejezett, az indok meghatározására vonatkozó jogszabályi követelmény nem áll fenn és ezt előíró alapszabályi, illetve egyéb belső szabályzati rendelkezés hiányában önmagában az Etv.6.§-ára való hivatkozással egy már bejegyzett társadalmi szervezet Alapszabályával szemben nem kérhető számon az indokok határozatban történő feltüntetése. Elegendő az, ha a küldöttgyűlés döntésének indoka nem magából a határozatból, hanem utólagosan - a határozathozatalhoz vezető folyamatból - feltárható.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy az alperes nyilvántartásba vett szervezet, nem jelenti azt, hogy a bejegyzést követően ne lehetne és kellene figyelembe vennie a bíróságnak, hogy valamely alapszabályi rendelkezés, illetve éppen a szabályozás hiánya miatti egyesületi működés törvénysértő.

Nem csupán nyilvántartási kérdésnek minősülő, a visszahívásra vonatkozó anyagi és eljárási rend szabályozatlansága az alapvető és elsődleges, továbbá a vizsgálódás ellehetetlenítő és ezáltal szükségtelenné tevő oka annak, hogy a felperest visszahívó határozat nem feleltethető meg a demokratikus működés alapvető követelményeinek, ezért jogszabálysértő.

Csak az feleltethető meg a demokratikus működés kontrollálható követelményének, hogy a visszahívásra is alapot adó okok megfelelően szabályozottak legyenek.

A megfelelő szabályozás hiánya önmagában megteremti annak lehetőségét, hogy a visszahívásra kellő indok hiányában, önkényes döntéssel is sor kerülhessen.

A fentiek alapján álláspontja szerint konkrét jogszabályi, vagy alapszabályi rendelkezés hiányában is a visszahívásra vonatkozó határozatot megfelelő indokolással kell ellátni.

A fenti jogi álláspontjára figyelemmel nem vizsgálta, hogy az utólagosan vélelmezett visszahívási indokok mennyiben valósak és okszerűek. Ezért mellőzte a kifogásolt jegyzőkönyvek tartalmi hitelességének a vizsgálatát is.

A kijavított ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az elsődleges kereseti kérelme alapján az ítélet tábla semmisítse meg az alperes küldöttgyűlésének 12-13-14-15/2011/IV.9./Kgy.számú határozatait.

Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélet tábla a harmadlagos kereseti kérelme alapján semmisítse meg az alperes küldöttgyűlésének fentebb részletesen meghatározott közgyűlési határozatait. Harmadlagosan az elsőfokú

ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a 13-14.Kgy.számú határozat megsemmisítésére kerüljön sor.

Mindegyik esetben igényt tartott az első- és a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság szűkítően értelmezte az Alapszabály 8.§.4.pontját, illetve az Etv.10.§./1/ bekezdésében foglaltakat. Ezért a keresetet elutasító részében az ítélet törvénysértő.

A meghivatkozott Alapszabály 8.§.4.pontja és az Etv.10.§./1/ bekezdéséből egyértelműen két generális szabály következik.

A rendes ülés összehívásához nem kell előzetes elnökségi határozat, azt az elnök akadályoztatása esetén valamelyik alelnök, vagy főtitkár hívja össze. A rendkívüli küldöttgyűlést azonban csak az elnökség határozata alapján lehet összehívni. Azt, hogy az Alapszabályban felsorolt személyek közül ki fogja ténylegesen összehívni a rendkívüli küldöttgyűlést, értelemszerűen az elnökségi határozatban kell megjelölni.

Az elsőfokú bíróság súlyosan túlterjeszkedett jogalkalmazói hatáskörén, amikor jogértelmezési jogkörében az Etv.10.§./1/ bekezdésében foglaltakból azt vezeti le, hogy a felperes keresetőségi joga az őt személyében nem érintő határozatok tárgyában hiányzik. Tény, hogy a felperesen kívül más visszahívott tisztségviselő nem indította meg ezt a pert, ez azonban nem lehet akadálya az őket törvénytelenül visszahívó határozatok megsemmisítésének.

A jogszabály „valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag” megfogalmazása egyértelmű törvényi felhatalmazást ad az egyesület bármelyik tagjának az egyesülési szabadság alapjogán belül arra, hogy az egyesületi szervek bármilyen szinten hozott - a tag által törvénytörőnek tartott - határozatával kapcsolatban a bírósághoz fordulhasson.

„A legkisebb beavatkozás elve” nem azt jelenti, hogy a jogalkalmazó szűkítheti a tag jogait, hogy ne kelljen orvosolnia a törvénysértést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, azért nem látta megalapozottnak a felperes elsődleges kereseti kérelmét - a küldöttgyűlés összehívására nem az Alapszabály 8.§.4.pontjában foglaltaknak megfelelően történt - mert a felperes érvelésével szemben azt hozza fel, az elnökség meggátolhatná a rendkívüli küldöttgyűlés összehívását egy neki nem tetsző tárgykörben. Ez csak feltételezés semmivel nem igazolható.

Vitatta az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a felperest nem érintő többi határozat vonatkozásában azért nem találta alaposnak a harmadlagos kereseti kérelmet, mivel a személyes érintettség hiányzik, ezért e kérdésekben a felperesnek a keresetőségi joga is hiányzik.

A törvényszék ezen álláspontja a demokráciára rendkívüli veszélyes elemnek nyit teret a jogalkalmazás területén. Az egyesületi tag törvényben garantált jogorvoslati jogát súlyosan korlátozza az esetek többségében pedig meg is vonja. Nyilvánvalóan törvénytelen határozatot tart hatályban annak ellenére, hogy azt a bíróság előtt megtámadták. Kizárja

azon törvénysértő határozatok bírósági felülvizsgálatát, amelyben személyében egyetlen tag sem érintett közvetlenül.

Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének a teljes elutasítását. Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint az alperesi küldöttgyűlés a határozathozatal során az Alapszabályban foglalt alaki és tartalmi követelményeket betartotta, az elnök visszahívására jogosult volt. A döntés meghozatalakor határozatképessége nem volt megkérdőjelezhető, a határozat többségi döntésként született.

A jogszabályba ütközés kérdése körében hangsúlyozta, hogy a törvényszék az Etv.6.§./1/ bekezdését túlságosan tágan értelmezte és ezáltal antidemokratikusnak minősített egy olyan döntést, amely megalapozottan, jelentős többséggel és semmiképpen nem előzmények nélkül, a demokratikus vita folyamatot mellőzve született.

Az elsőfokú bíróság az Etv.6.§./1/ bekezdésében rögzített demokratikus működés elvéből vezeti le a visszahívásra vonatkozó anyagi és eljárási rend teljes körű szabályozásának kötelezettségét, valamint az indokolás követelményét.

Álláspontja szerint ez az értelmezés túlságosan tág, az idézett ítélkezési gyakorlat pedig a regisztrációs eljárások által formált. Ez utóbbi azonban nem vetíthető rá a felülvizsgálati eljárásokra. E kettő eljárás alapszemléletében tér el egymástól: míg az előző a jogsértés megelőzése értelmében értelmezi az Etv.§-ait - az alkotmányosság biztosítása érdekében igen széles mérlegelési jogkörrel - utóbbi az egyesület már megvalósult jogalkalmazását vizsgálja felül kizárólag törvényességi szempontból, a legkisebb beavatkozás elve mentén. Így álláspontja szerint a BH.1999.91.számú döntés a perbeli esetre nem alkalmazható. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a szabályozás hiánya is megalapozhatja az antidemokratikus működést. A vizsgálat tárgya jelen perben nem az kell, hogy legyen, az Alapszabály jogszerű-e. Erre a hatáskörrel rendelkező bíróság és ügyészség korábban már megadta a választ. Azt kell vizsgálni, hogy a konkrét határozat valóban törvénysértő működés eredménye-e.

Tény, hogy az alperes Alapszabállyal nem rendezi a visszahívási jog gyakorlásának részletes rendjét. Itt megítélése szempontjából alapvető jelentőséggel bír az, hogy a szervezet a belső szabályzatainak megfelelő határozathozatalakor - a demokratikus működés elvét kimondó Etv.6.§./1/ bekezdését megsértve - önkényesen járt-e el?

Hangsúlyozta, ez álláspontja szerint nem állapítható meg, hiszen a visszahívást egy közel fél éven át tartó demokratikus vita előzte meg. Ebben a folyamatban mindenkinek megvolt a lehetősége arra, hogy az alperes és az elnökség működéséről tájékozódjon, véleményét kifejtse. A visszahívás tehát nem volt előzmények nélküli, puccs-szerű akció, ahogy azt a felperes állította, így önkényes joggyakorlásnak nem minősíthető.

Az alperes nem osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy konkrét visszahívási okok nem kerültek szabályozásra, valamint a visszahívási határozat körében az alperest indokolási kötelezettség terhelte. Álláspontja szerint a formális indokolás követelménye, mint garanciális elem legfeljebb az Etv.6.§./1/ bekezdésének tág értelmezésével igazolható. Kötelező feltétellé pedig kizárólag a regisztrációs eljárásokban tehető a törvény

preambulumában kifejtett jogalkotói céllal, valamint a jogbiztonság követelményével nem fér össze az Etv. ilyen módon való értelmezése és a mulasztás megállapítása egy már működő, elfogadott alapszabállyal rendelkező társadalmi szervezet vonatkozásában.

Hivatkozott a 72/1995./XII.15./AB határozatra, amely szerint a jogbiztonság elengedhetetlen követelményének minősítette az Alkotmánybíróság, hogy a jogalkalmazói magatartás előre kiszámítható legyen.

Hangsúlyozta, hogy a visszahívás intézménye nem azonosítható a fegyelmi felelősségre vonással, így az egyikre vonatkozó elvi megállapítás nem alkalmazható a másikra nézve minden megkötés nélkül. Ezért az elsőfokú bíróság által hivatkozott BH.1996/59.számú határozat jelen perben nem alkalmazható.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet egy alkotmányos alapjog, az egyesülési jog sérelmét jelenti, mivel egy alperesnek fel nem róható mulasztásra alapozva semmisít meg egy törvényes és demokratikus működés eredményeként létrejött határozatot.

A felperes fellebbezése alaptalan, míg az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben szükséges, és elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206. §-ának megfelelően, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg. Az abból levont jogi következtetésével az ítélet tábla - a 11/2011.Kgy. számú határozat kivételével - teljes egészében egyetértett, és osztotta az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontját, és az érdemi döntés túlnyomórészt megalapozott voltát is.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes fellebbezési érvelését az Etv.10.§./1/ bekezdése körében.

A felperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel az ítélet táblának a felhívott jogszabály alapul vételével először azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes az őt személyében nem érintő, a 12-13-14-15/2011/IV.9./Kgy.számú határozatok vonatkozásában a jogszabályban meghatározott megtámadási jogát gyakorolhatja-e.

E vonatkozásban az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában (11.oldal utolsó bekezdés, 17.oldal 1.bekezdés) kifejtett jogi álláspontjával. Arra helyesen hivatkozott a felperes, hogy az Etv.10.§./1/ bekezdése szűkítést nem tartalmaz a határozatok megtámadhatósága vonatkozásában, hanem úgy fogalmaz, hogy „bármely tag” megtámadhatja a társadalmi szervezet törvénysértő határozatát. Helyesen utalt azonban az elsőfokú bíróság azon ítélezési gyakorlatra, amely szerint a peres eljárás során vizsgálni kell - és a következmények levonásánál mérlegelni - azt a körülményt is, hogy a hozott határozatok mennyiben érinthetik személyében azt a tagot, aki a határozat megsemmisítését kéri. Nevezett tag bármely joga a határozat hozatal, illetve a mulasztás folytán sérülhetett-e, illetve a sérelem nem olyan közvetett jellegű-e, amely miatt a támadott határozat megsemmisítése az Etv.6.§. és 9.§-ában foglalt rendelkezésekkel nem áll összhangban.

Az elsőfokú bíróság a fentieket figyelembe véve helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a 12-15/2011/IV.9./Kgy.határozatok a felperes személyét nem érintik, a felperesnek olyan jogai nem sérültek, amelyek az alperes létevel, működésével szembe állíthatók és nem olyan súlyúak, amelyek már sértik a demokratikus önkormányzatiság alapelvét. (Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.287/2009/9.)

Nem alapos a felperes fellebbezése a küldöttgyűlés összehívásának szabálytalanságára vonatkozóan sem.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes Alapszabályának 8.§. 4.pontjában foglaltakat megfelelően értékelve helyesen állapította meg, hogy a rendkívüli küldöttgyűlés összehívása, ha azt küldöttek 1/5-nek megbízottja hívja össze, nem igényel előzetes elnökségi határozatot. Azon álláspontja is megalapozott, hogy az Alapszabály 8.§.4.pont 1.bekezdése szerinti ok alapján a rendi alelnök jogosult volt a rendkívüli küldöttgyűlés összehívására, eljárási szabálytalanság az összehívó személyében nem tárható fel, előzetes elnökségi határozat meghozatalára a meghivatkozott Alapszabály értelmében nem volt szükség. A rendi alelnök emellett a küldöttek 1/5-nek a megbízottja is volt.

Az ítéltábla a 11/2011/04.09/Kgy.számú határozat körében osztotta az alperesi fellebbezési érvelését.

Az elsőfokú eljárás adatai és az elsőfokú ítélet indokolása alapján tényként állapítható meg, hogy a fenti számú visszahívásra vonatkozó határozatban nincs nevesítve a visszahívás oka.

Ugyanakkor az alperesi társadalmi szervezet Alapszabályának 8.§.10.pont 16.francia bekezdése szerint a választott elnökségi tagok és tisztségviselők megválasztása, visszahívása és felmentése a küldöttgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik.

A fentiekből megállapítható, hogy sem az Etv., sem pedig az Alapszabály nem rögzíti a visszahívással kapcsolatos eljárási rendet és azt, hogy a visszahívásra vonatkozó határozatot indokolni kell.

A fentiekre figyelemmel tehát az ítéltáblának abban kellett állást foglalnia, hogy kötelező jogszabályi és alapszabályi előírás hiányában alkalmazható-e azon bírói gyakorlat, amely a regisztrációs eljárásokban megköveteli a visszahívást kimondó eljárás szabályozását, illetve előírja a határozat indokolási kötelezettségét.

Az e körben kialakult bírói gyakorlat alapján tényként állapítható meg, hogy az eljárási rendet és a határozattal kapcsolatos indokolási kötelezettséget az Alapszabályban mindenképpen rögzíteni kell. Ezen eljárási rend hiányában a társadalmi szervezet a nyilvántartásba nem jegyezhető be.

Ugyanakkor az ítéltábla megítélése szerint - figyelemmel arra, hogy az alperesi társadalmi szervezet bejegyzésére 1989.évben sor került - a jelen felülvizsgálati eljárásban már nem kérhető számon a regisztrációs eljárásban előírtak hiánya, hiszen a társadalmi szervezeteknél érvényesül a „legkisebb beavatkozás elve”, amely értelmében a társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, maga határozza meg

működésének szabályait és e szabályok megsértésének következményeit. Bírósági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a társadalmi szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a társadalmi szervezet Alapszabályát sérti.

Jelen perben azonban ez nem állapítható meg, hiszen a visszahívásra vonatkozó határozat nem ütközik sem jogszabályba, sem pedig az Alapszabály rendelkezésébe.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása kihatással volt az elsőfokú eljárásban a pernyertesség, illetve pervesztesség arányára is, hiszen így a felperes teljes egészében pervesztes lett. Ezért az ítéltábla a Pp.78.§./1/ bekezdése értelmében a teljes egészében pervesztes felperest kötelezte az első- és a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére. A perköltség összegének megállapításánál figyelemmel volt arra, hogy az alperes fellebbezésén 48.000 forint fellebbezési illetéket is lerótt.

Győr, 2013.évi április hó 25. napján

Dr.Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró